

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- Stwierdzenie, że skarżąca nie musi zwrócić sumy, jaką Komisja wypłaciła jej w ramach projektu POCEMON, jako kwoty nienależnie wypłaconej;
- stwierdzenie, że skarżąca nie musi zapłacić na rzecz Komisji zryczałowanego odszkodowania za projekt POCEMON;
- stwierdzenie, że Komisja nie była uprawniona do dokonania potrącenia kwoty, jaką miała wypłacić ANKO i
- obciążenie Komisji kosztami postępowania poniesionymi przez skarżącą

Zarzuty i główne argumenty

- Niniejsza skarga dotyczy odpowiedzialności Komisji w rozumieniu art. 272 TFUE w odniesieniu do umowy nr 216088 w sprawie realizacji projektu „Point Of CarE MONitoring and Diagnostics for Autoimmune Diseases” (POCEMON). Skarżąca twierdzi w szczególności, że chociaż wykonała swe zobowiązania umowne, Komisja zażądała od niej zwrotu sum wypłaconych ANKO z naruszeniem teź umowy, zasady dobrej wiary, zakazu nadużywania prawa i zasady proporcjonalności. Ponadto Komisja usiłowała dokonać potrącenia wiarytelności, które nie były bezsporne, pieniężne i wymagalne.
- Z powyższych względów skarżąca twierdzi, iż po pierwsze nie jest zobowiązana do zwrotu całej kwoty wypłaconej jej przez Komisję tytułem projektu POCEMON, jako kwoty nienależnie wypłaconej. Po drugie skarżąca utrzymuje, że nie jest zobowiązana do zapłaty zryczałowanego odszkodowania (liquidated damages) na rzecz Komisji za projekt POCEMON. Po trzecie skarżąca podnosi, iż Komisja nie była uprawniona do potrącenia kwot należnych skarżącej, które nie są bezsporne, pieniężne i wymagalne.

**Skarga wniesiona w dniu 11 stycznia 2013 r. —
Ekologiczny prawni servis przeciwko Komisji**

(Sprawa T-19/13)

(2013/C 79/44)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Ekologiczny prawni servis (Brno, Republika Czeska) (przedstawiciel: adwokat P. Černý)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji Europejskiej C(2012) 8382 z dnia 12 listopada 2012 r. uznającej za niedopuszczalny wniosek skarżącej o wszczęcie wewnętrznej procedury odwoławczej w sprawie decyzji Komisji C(2012) 4576 z dnia 6 lipca 2012 r. dotyczącej wniosku na podstawie art. 10c ust. 5 dyrektywy 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽¹⁾ o przydzielenie przejściowo bezpłatnego uprawnienia na zgłoszoną przez Republikę Czeską modernizację wytwarzania energii elektrycznej;
- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji C(2012) 4576 z dnia 6 lipca 2012 r. dotyczącej wniosku na podstawie art. 10c ust. 5 dyrektywy 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady o przydzielenie przejściowo bezpłatnego uprawnienia na zgłoszoną przez Republikę Czeską modernizację wytwarzania energii elektrycznej; oraz
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi dwa zarzuty.

- 1) Zarzut pierwszy dotyczący niezgodności z prawem decyzji Komisji Europejskiej C(2012) 8382 z dnia 12 listopada 2012 r. ze względu na jej sprzeczność z art. 17 Traktatu o Unii Europejskiej; art. 263 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej; oraz art. 2 ust. 1 lit. g) i art. 10 rozporządzenia (WE) nr 1367/2006 ⁽²⁾.
- 2) Zarzut drugi dotyczący niezgodności z prawem decyzji Komisji C(2012) 4576 z dnia 6 lipca 2012 r. ze względu na jej sprzeczność z art. 263 TFUE; dyrektywą 2003/87/WE ustanawiającą system handlu przydziałami emisji gazów cieplarnianych we Wspólnocie zmienioną dyrektywą 2009/29/WE ⁽³⁾; Komunikatem Komisji — Wytoczne w zakresie nieobowiązkowego stosowania art. 10c dyrektywy 2003/87/WE (2011/C 99/03); i z dyrektywą 2001/42/WE ⁽⁴⁾ w sprawie oceny wpływu niektórych planów i programów na środowisko.

⁽¹⁾ Dyrektywa 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 października 2003 r. ustanawiająca system handlu przydziałami emisji gazów cieplarnianych we Wspólnocie oraz zmieniająca dyrektywę Rady 96/61/WE.

⁽²⁾ Rozporządzenie (WE) nr 1367/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 6 września 2006 r. w sprawie zastosowania postanowień Konwencji z Aarhus o dostępie do informacji, udziale społeczeństwa w podejmowaniu decyzji oraz dostępie do sprawiedliwości w sprawach dotyczących środowiska do instytucji i organów Wspólnoty

⁽³⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/29/WE z dnia 23 kwietnia 2009 r. zmieniająca dyrektywę 2003/87/WE w celu usprawnienia i rozszerzenia wspólnotowego systemu handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych

⁽⁴⁾ Dyrektywa 2001/42/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 27 czerwca 2001 r. w sprawie oceny wpływu niektórych planów i programów na środowisko